

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 01. juli 2019. godine
Br. ref.: 1385/19

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KO181/18

Podnosilac

Predsednik Republike Kosovo

**Zahtev za ocenu navoda sukoba ustavnih nadležnosti između
predsednika Republike Kosovo i Vlade Republike Kosovo, kao što je
utvrđeno članom 113.3. (1) Ustava, u vezi odluka Vlade za prenos
određene javne i društvene imovine na korišćenje ili u vlasništvo opština**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gerxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo predsednik Republike Kosovo, Njegova ekselencija, Hashim
Thaçi (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Predmetna stvar

2. Predmetna stvar je zahtev za ocenu navoda sukoba ustavnih nadležnosti između predsednika Republike Kosovo (u daljem tekstu: predsednik) i Vlade Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vlada).
3. Tvrdnja o navoda sukoba ustavne nadležnosti odnosi se na zakonitost prenosa određene društvene imovine na korišćenje opštinama od strane Vlade, pošto, kako se navodi, *“Predsednik [...] kao šef države mora da preduzme potrebne mere kako bi se razjasnila ova situacija da se nepokretna imovina na zakonit način prenosi na korišćenje opštinama od strane Vlade i da ne ometa ostale institucije koje su ovlašćene za ovo pitanje”*, u skladu sa članovima 83. i 84. Ustava.
4. U tom pogledu, podnosilac je tražio od Suda da u svetlu ustavnih odredbi predviđenih stavom 4. člana 92. i stavom 4. člana 93. Ustava odgovori na sledeća pitanja:

“1. da li [Vlada] treba da poništi sve odluke o prenosu nepokretne imovine Republike Kosovo na korišćenje opštinama zbog nepostojanja pravnog osnova; i

2. da li [Vlada] treba da preispita sve odluke koje se odnose na povlačenje iz procesa privatizacije imovine i njeno vraćanje u vlasništvo opština i da poštuje postupke u skladu sa važećim zakonodavstvom po ovom pitanju.”

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na osnovu (1) stava 3. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane], stavu 9. člana 84. [Nadležnosti predsednika] Ustava, članu 31. [Tačnost podneska] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon), kao i na pravilu 68. [Podnesak u skladu sa članom 113.3. (1) Ustava i članovima 31. i 32. Zakona] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

6. Dana 16. novembra 2018. godine, podnosilac je na osnovu stava 9 člana 84. Ustava podneo zahtev Sudu, kojim je tražio tumačenje stava 4 člana 92. [Osnovne odredbe] i stava 4 člana 93. [Nadležnosti Vlade] Ustava po pitanju zakonitosti prenosa određene javne i društvene imovine sa Vlade na opštine, na korišćenje ili u vlasništvo ovih poslednje navedenih.
7. Dana 20. novembra 2018. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Bajrama Ljatifija za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Bekim Sejdiu (predsedavajući), Gresa Caka-Nimani i Radomir Laban.
8. Dana 21. novembra 2018. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva.
9. Istog dana, Sud je poslao kopiju zahteva premijeru Republike Kosovo, g. Ramushu Haradinaju (u daljem tekstu: premijer), u svojstvu šefa Vlade, i

pozvao ga da podnese komentare Vlade u vezi sa zahtevom, ako ih ima, i dostavi ih do 7. decembra 2018. godine. U određenom roku, odnosno 7. decembra 2018. godine, Sud je primio komentare i dodatne dokumente od premijera.

10. Istog dana, Sud je poslao kopiju zahteva predsedniku Skupštine Republike Kosovo, g. Kadriu Veseliju (u daljem tekstu: predsednik Skupštine), sa zahtevom da se isti dostavi svim poslanicima Skupštine. Tom prilikom, Sud je pozvao predsednika Skupštine i poslanike Skupštine da svoje komentare, ako ih imaju, dostave do 7. decembra 2018. godine. U određenom roku, Sud nije primio bilo kakve komentare od predsednika Skupštine ili poslanika.
11. Istog dana, Sud je poslao kopiju zahteva Kosovskoj agenciji za privatizaciju (u daljem tekstu KAP) i pozvao je da komentare u vezi sa zahtevom, ako ih ima, dostavi do 7. decembra 2018. godine. U određenom roku, Sud nije primio bilo kakve komentare od KAP-a.
12. Dana 21. novembra 2018. godine, Vlada je odlukom [br. 05/76] suspendovala i poništila nekoliko odluka Vlade o prenosu imovine pod upravom KAP na opštine Kosova.
13. Dana 3. decembra 2018. godine, Sud je objavio rešenje o neprihvatljivosti u slučaju KO79/18, u kojem je podnosilac zahteva bio predsednik. U tom slučaju, predsednik je na osnovu stava 9. člana 84. Ustava tražio od Suda da protumači stav 4. člana 139. [Centralna izborna komisija] Ustava. Sud je proglasio zahtev neprihvatljivim i utvrdio da član 84 (9) Ustava nije nezavisan od člana 113. Ustava i da se ustavna pitanja moraju upućivati Sudu samo na osnovu člana 113. Ustava.
14. Dana 27. decembra 2018. godine, Sud je uzimajući u obzir da je zahtev KO181/18 podnet Sudu pre donošenja njegove odluke u slučaju KO79/18, u kojoj je odlučio da zahtevi predsednika pred Sudom ne mogu biti zasnovani samo na članu 84.9 Ustava, već da su povezani sa njegovim članom 113., tražio je od podnosioca zahteva da razjasni svoj zahtev podnet Sudu, da obrazloži prihvatljivost zahteva KO181/18 na osnovu člana 113. Ustava i da precizira isti na osnovu kriterijuma propisanih Zakonom i Poslovníkom. Podnosiocu zahteva je takođe pružena mogućnost da dostavi svoje komentare, ako ih ima, u vezi sa komentarima premijera od 7. decembra, po pitanju prihvatljivosti i merituma ovog zahteva. Sud je utvrdio da se sva razjašnjenja i komentari podnosioca zahteva moraju dostaviti Sudu najkasnije do 15. januara 2019. godine.
15. Dana 15. januara 2019. godine, podnosilac zahteva je dostavio svoje komentare i obrazloženje po pitanju da li zahtev br. KO181/18 spada u sferu nadležnosti koja je utvrđena članom 113. Ustava. Tom prilikom, podnosilac zahteva je naveo: *"Zahtev spada i u granice člana 113. Ustava zbog toga što je na osnovu člana 113.3.(1) utvrđeno da je predsednik ovlašćen da podnosi pitanja koja se odnose na sukob ustavnih nadležnosti između (...) predsednika Republike Kosovo i Vlade."*

16. Dana 22. januara 2019. godine, Sud je obavestio premijera o komentarima koje je dostavio podnosilac zahteva i pozvao ga da svoje komentare, ako ih ima, dostavi do 7. februara 2019. godine. Sud nije primio bilo kakve dodatne komentare od premijera.
17. Istog dana, Sud je obavestio predsednika Skupštine i KAP o komentarima i dokumentima koje je dostavio premijer, kao i o komentarima koji su primljeni od podnosioca zahteva. Od predsednika Skupštine je traženo da se po jedna kopija priloženih dokumenata dostavi svim poslanicima Skupštine.
18. Dana 13. juna 2019. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno je preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

19. Dana 17. decembra 2012. godine, Zakon br. 04/L-144 o davanju na korišćenje i o razmeni nepokretne imovine opštine (u daljem tekstu: Zakon br. 04/L-144) je objavljen u Službenom listu Republike Kosovo.
20. Dana 22. avgusta 2013. godine, Vlada je usvojila Uredbu VRK br. 23/2013 za određivanje procedura za davanje na korišćenje i razmenu nepokretne opštinske imovine (u daljem tekstu: Uredba 23/2013).
21. U periodu između 6. juna i 6. novembra 2018. godine, Vlada je na osnovu Zakona br. 04/L-144 i Uredbe 23/2013, donela određeni broj odluka o vraćanju društvene imovine pod upravom KAP-a kosovskim opštinama (vidi u tom pogledu: odluku br. 05/55, odluku br. 06/55, odluku br. 07/55, odluku br. 08/55, odluku br. 09/55, odluku br. 10/55, odluku br. 04/57, odluku br. 05/57, odluku br. 06/57, odluku br. 07/59, odluku br. 11/60, odluku br. 12/60, odluku br. 17/61, odluku br. 12/62, odluku br. 10/65, odluku br. 11/65, odluku br. 06/66, odluku br. 09/69, odluku br. 10/69, odluku br. 11/71, odluku br. 07/74, odluku br. 08/74 i odluku br. 09/74).
22. U periodu između 12. juna 2018. i 13. novembra 2018. godine, Vlada je donela odluke o prenosu u vlasništvo opština [odluka br. 15/75] ili na korišćenje opštinama (odluka br. 10/51) određene imovine koja se nalazila u državnom vlasništvu.
23. Dana 21. novembra 2018. godine, Vlada je odlukom [br. 05/76]:
  - (i) suspendovala sve odluke Vlade o vraćanju imovine KAP-a kosovskim opštinama;
  - (ii) poništila sve odluke Vlade o vraćanju društvene imovine KAP-a kosovskim opštinama za koje je utvrđeno da postoji ugovor o prodaji ili za koje postoje privremene mere od strane Posebne komore Vrhovnog suda za pitanja KAP-a;
  - (iii) poništila odluku [br. 05/57] od 17. jula 2018. godine, i
  - (iv) ostavila na snazi odluke [br. 10/51] od 12. juna 2018. godine, [br. 01/53] od 26. juna 2018. godine i [br. 15/75] od 13. novembra 2018. godine.

24. Dana 3. aprila 2019. godine, Zakon br. 06/L-092 o davanju na korišćenje i razmeni opštinske nepokretne imovine je objavljen u Službenom listu i prema članu 32. (Stupanje na snagu) je stupio na snagu petnaest (15) dana nakon objavljivanja u Službenom listu. Putem ovog zakona, stavljen je van snage Zakon br. 04/L-144 o davanju na korišćenje i razmeni opštinske nepokretne imovine od 17. decembra 2012. godine, koji je bio na snazi u vreme donošenja gore pomenutih odluka Vlade.

Zahtev podnosioca

25. Sud podseća da je podnosilac zahteva tražio od Suda tumačenje stava 4. člana 92. [Osnovne odredbe] i stava 4. člana 93. [Nadležnosti Vlade] Ustava.
26. Podnosilac je svojim zahtevom tražio od Suda da u svetlu gore navedenih ustavnih odredaba odgovori na sledeća pitanja:

“1. da li [Vlada] treba da poništi sve odluke o prenosu nepokretne imovine Republike Kosovo na korišćenje opštinama zbog nepostojanja pravnog osnova; i

2. da li [Vlada] treba da preispita sve odluke koje se odnose na povlačenje iz procesa privatizacije imovine i njeno vraćanje u vlasništvo opština i da poštuje postupke u skladu sa važećim zakonodavstvom po ovom pitanju”.

27. Što se tiče gore navedenih pitanja, podnosilac je svoj zahtev obrazložio na sledeći način:

“Prema Ustavu, Vlada donosi odluke u skladu sa Ustavom i zakonima.

U skladu sa Ustavom, vrste imovina moraju biti regulisane zakonom, koji bi sadržavao i regulisanje nepokretne imovine Republike Kosovo. Republika Kosovo nema zakon o javnoj imovini, koji bi detaljno regulisao i pitanje prenosa nepokretne imovine Republike Kosovo na korišćenje opštinama. Pitanje povraćaja dela nepokretne imovine pod upravom Kosovske agencije za privatizaciju od strane opština, regulisano je članom 12. Zakona br. 04/L-144 [...], i članom 19. Uredbe VRK br. 23/2013 [...].

[...]

Kosovska agencija za privatizaciju (KAP) je organ koji donosi odluku o usvajanju zahteva koje su podnele lokalne vlasti ili odbijanju tih zahteva koje su podnele lokalne vlasti, uz navođenje razloga za odbijanje. Što se tiče povraćaja društvene imovine na ime pojedinih opština, primili smo i jedan dopis (predmet br. prot.: 1221 od 07.11.2018. godine) od Odbora direktora KAP-a u vezi sa odlukama Vlade po ovom pitanju, u kojem je izrazio stav da KAP, imajući u vidu pravnu nejasnoću i nepreciznu pravnu regulaciju po ovom pitanju, ne može po zakonu da primeni član 12 (4) Zakona br. 04/L-144 o davanju na korišćenje i o razmeni nepokretne imovine opštine i da je o tome obavestio Vladu, Ministarstvo za administraciju lokalne samouprave, opštine i druge institucije, i ujedno smo tim dopisom obavešteni da je određena imovina za koju je Vlada donela odluku o vraćanju na ime opština prodata i da za određenu imovinu postoje privremene mere od strane Posebne komore Vrhovnog suda”.

28. Po pitanju prihvatljivosti zahteva, podnosilac je argumentovao:

“Zahtev se podnosi u skladu sa članom 84.9 Ustava jer ova odredba daje predsedniku ovlašćenje da podnosi ustavna pitanja Ustavnom sudu, kada su mu nejasna ustavna pitanja na koja nailazi u vršenju nadležnosti zagarantovanih Ustavom, a radi ostvarivanja primarne uloge predsednika kao predstavnika ustavno-pravnog jedinstva naroda Kosova i garanta demokratskog funkcionisanja institucija i ustavnog sistema Republike Kosovo”.

29. Prema navodima podnosioca zahteva: *“Nadležnost Ustavnog suda za tumačenje Ustava utvrđena je članom 112.1 Ustava;*

Ustavni sud je konačna vlast u Republici Kosovo za tumačenje Ustava i saglasnosti zakona sa Ustavom.

Član 84.9 Ustava izričito daje nadležnost predsedniku za pokretanje pitanja pred Ustavnim sudom. Ova nadležnost prema ovoj ustavnoj odredbi predstavlja široku nadležnost i ne podleže nikakvim ograničenjima, uključujući, ali ne ograničavajući se na konkretne slučajeve nabrojane u članu 113. Ustava.

Predsednik snosi odgovornost za sprovođenje Ustava i garantovanje demokratskog i ustavnog funkcionisanja institucija Republike Kosovo. U sprovođenju takve ustavne odgovornosti, predsednik može da upućuje pitanja Ustavnom sudu u slučajevima kada je potrebno razjašnjenje u vezi sa situacijom kada je ustavna odredba nejasna ili kada je potrebno doneti odluku koja proizvodi pravno dejstvo.

U tom kontekstu, nejasnoća se sastoji u donošenju odluka od strane Vlade [...] o prenosu nepokretne imovine Republike Kosovo na korišćenje opštinama, s obzirom na to da prema Ustavu Vlada mora da donosi odluke u skladu sa Ustavom i zakonima i da nemamo relevantni zakon o javnoj imovini”.

30. Podnosilac zahteva je dalje obrazložio: *“Ustavni sud je u skladu sa članom 112. Ustava konačna vlast u Republici Kosovo za tumačenje Ustava i saglasnosti zakona sa Ustavom, a u skladu sa članom 113. Ustava ima nadležnost da odlučuje samo u slučajevima koje je ovlašćena strana podnela Sudu na zakonit način. Nesumnjivo, u ovom slučaju su ova dva uslova ispunjena i shodno tome Ustavni sud treba da izvrši tumačenje ustavnih odredaba kad god mu pitanje upute institucije koje su ovlašćene za podnošenje zahteva. U konkretnom slučaju, potrebno je tumačenje članova 92.4 i 93.4 Ustava na način da se ove ustavne odredbe razjasne u vezi sa tim da li Vlada ima pravo da nepokretnu imovinu Republike Kosovo (javnu imovinu) prenosi na korišćenje opštinama na osnovu odluka, s obzirom na to da nemamo zakon o javnoj imovini”.*

31. Podnosilac zahteva je na kraju naveo: *“shodno napred navedenom, prihvatljivost ovog zahteva od strane Ustavnog suda se podrazumeva.”*

Komentari koje je dostavio premijer

32. Dana 7. decembra 2018. godine, premijer je dostavio svoje komentare Sudu, nakon obaveštenja ovog poslednje navedenog o registraciji zahteva. Sud primećuje da je nakon dostavljanja razjašnjenja od strane podnosioca zahteva dana 15. januara 2019. godine i nakon drugog obaveštenja Suda upućenog premijeru o dostavljenim razjašnjenjima predsednika po pitanju *“sukoba ustavnih nadležnosti”* između predsednika i Vlade, Sud nije primio bilo kakve dodatne komentare od premijera kao odgovor na razjašnjenja koja je dostavio predsednik. Kao rezultat toga, Sud će u nastavku predstaviti samo komentare koji su dostavljeni u odgovoru na prvo obaveštenje Suda.
33. Što se tiče prihvatljivosti zahteva, premijer objašnjava da je podnosilac *“svoj zahtev za tumačenje stava 4. člana 92. (Opšte odredbe) i stava 4. člana 93. (Nadležnosti Vlade) Ustava, i ovog puta, kao i u slučaju KO79/18 uputio na osnovu člana 84. stav 9., kao i člana 112. stav 1. Ustava. Za ovaj konkretan slučaj, uvek prema objašnjenju Ustavnog suda, izričito se navodi da se on ne bavi tumačenjem pitanja koja se odnose na pravna činjenja ili nečinjenja ustavnih institucija za koja nije ovlašćen prema članu 113. Ustava”*.
34. S tim u vezi, premijer dalje objašnjava da *“[z]ahtevi koji su podneti po ovom osnovu mogu biti prihvatljivi samo u okviru redovne nadležnosti Suda, koja je izričito i jasno utvrđena u članu 113. stavovi 2. i 3. [...] Prema tome, imajući u vidu osnov po kojem je podnet zahtev, ne osporavajući pri tom pravo predsednika da pokreće pitanja pred Sudom, očigledno je da zahtev ne ispunjava uslove prihvatljivosti zbog nepostojanja fundamentalnog osnova nadležnosti Suda u vezi sa ovlašćenjima predsednika kao ovlašćene strane, a koja u svemu proističu iz člana 113. Ustava”*.
35. Kao odgovor u vezi sa pravnim kontekstom za odluke izvršne vlasti, premijer je objasnio da Ustav na osnovu člana 93 (4), između ostalog, predviđa da Vlada donosi odluke o sprovođenju zakona, kao i da prema članu 93 (2), Vlada *“omogućava ekonomski razvoj zemlje”*. Dalje, naveo je da Zakon br. 04/L-144 u članu 12.4. dodeljuje izričitu nadležnost Vladi da u saradnji sa KAP preduzima zakonske mere za povraćaj parcela bivših društvenih preduzeća u opštinsko vlasništvo. Ovo pravo na povraćaj imovine kojom upravlja KAP regulisano je i Uredbom 23/2013.
36. Prema Zakonu br. 04/L-034 o Kosovskoj agenciji za privatizaciju, članu 15 (3), Agencija donosi odluke o privatizaciji ili likvidaciji preduzeća tek nakon konsultacija sa zvaničnicima opštine u kojoj se nalazi društveno preduzeće. Takođe, objasnio je da Zakon br. 03/L-040 o lokalnoj samoupravi dodeljuje opštinama nadležnosti u vezi sa *“lokalnim ekonomskim razvojem”*. On se takođe poziva i na Zakon br. 03/L-139 o eksproprijaciji nepokretne imovine koji reguliše postupak eksproprijacije nepokretne imovine.
37. Što se tiče prirode odluka Vlade, odgovor premijera se može rezimirati na sledeći način: (i) na osnovu člana 93.4 [Nadležnosti Vlade] Ustava, Vlada ima pravo, između ostalog, da donosi odluke kao nespornu ustavnu nadležnost, ex lege; (ii) na osnovu člana 92 [Opšte odredbe] Ustava, odluke Vlade imaju izvršni naslov jer je ustavna priroda vlasti Vlade izvršna; (iii) Kosovo još uvek

nema zakon o Vladi, ali je Vlada, na osnovu člana 99. [Procedure] Ustava, donela Pravilnik o radu Vlade Republike Kosovo br. 09/2011; (iv) Pravilnik o radu Vlade je utvrdio da se pitanja koja su povezana sa radom Vlade, a koja nisu regulisana tim pravilnikom, utvrđuju odlukom ili nekim drugim aktom Vlade; (v) osporena odluka Vlade je kolektivni pravni akt koji je usvojen glasovima celokupnog vladinog kabineta nakon ustanovljavanja potrebnog kvoruma; i (vi) ako bi se odluke Vlade beskonačno osporavale narušila bi se sigurnost vladinog odlučivanja.

38. Premijer dalje razjašnjava hronologiju donošenja odluka Vlade zbog kojih se podnosilac obratio Sudu, objašnjavajući korake koji su preduzeti u vezi sa tim odlukama i međuinstitucionalnu interakciju do donošenja odluke, objašnjavajući postupak u vezi sa zahtevima opština, radnje Vlade i učešće KAP-a u ovom procesu. Premijer takođe razjašnjava da je u vezi sa odlukama o prenosu imovine društvenih preduzeća, Ministarstvo za administraciju lokalne samouprave (u daljem tekstu: MALS) prosledilo zahteve KAP-u radi sprovođenja postupaka za povraćaj opštinske imovine u skladu sa važećim zakonodavstvom.
39. Prema odgovoru premijera, na osnovu člana 12. Zakona br. 04/L-144, opštine, u cilju ostvarivanja javnog interesa, imaju pravo da traže povraćaj imovine bivših društvenih preduzeća kojom upravlja KAP. Takođe, prema članu 19. Uredbe br. 23/2013 *“po prijemu Liste imovine i na zahtev opštine za povlačenje iz procesa privatizacije i vraćanja istih u vlasništvo opštine u cilju ostvarivanja lokalnog javnog interesa, imovina kojima upravlja KAP, Vlada Kosova preko Odgovornog Ministarstva za Lokalnu Samoupravu, iste liste i zahteve dostavlja Kosovskoj Agenciji za Privatizaciju.”*
40. Premijer, takođe, objašnjava da prema Zakonu br. 04/L-34 o KAP, KAP donosi odluke o privatizaciji ili likvidaciji tek nakon konsultacija sa zvaničnicima opštine u kojoj se nalazi društveno preduzeće.
41. Na kraju, premijer pojašnjava da je nakon dostavljanja slučaja KO181/18 Sudu, Vlada donela odluku [br. 05/76] o suspenziji odluka Vlade koje su predmet razmatranja pred Sudom, a takođe, osnovala je i radnu grupu koja će se baviti ovim pitanjem.

Razjašnjenja koja je dostavio podnosilac zahteva

42. U svojim razjašnjenjima koja su dostavljena Sudu nakon zahteva Suda od 27. decembra 2018. godine, podnosilac zahteva je ponovio da je *“zahtev podnet radi tumačenja članova 92.4 i 93.4 Ustava, predsednik Republike Kosovo, u svojstvu šefa države, predstavnika jedinstva naroda i garanta ustavnog funkcionisanja institucija Republike Kosovo, kao što je utvrđeno u članovima 83. i 84. Ustava Republike Kosovo”*.
43. Što se tiče pravnog osnova za podnošenje zahteva, podnosilac je dalje naveo da: *“Zahtev spada i u okvire člana 113. Ustava zbog toga što je na osnovu člana 113.3.(1) utvrđeno da je predsednik ovlašćen da podnosi pitanja koja se odnose na sukob ustavnih nadležnosti između Skupštine Kosova, predsednika Republike Kosovo i Vlade Kosova, a u konkretnom slučaju se odnosi na sukob*

između predsednika i Vlade, na taj način što će se razjasniti ustavne odredbe, da se nepokretna imovina Republike Kosovo prenosi na korišćenje opštinama u skladu sa važećim zakonodavstvom”.

44. U nastavku je podnosilac ponovio svoje navode i završio svoja objašnjenja za Sud navodeći sledeće: “imajući u vidu član 84.9 Ustava, ova odredba daje predsedniku nadležnost da upućuje ustavna pitanja Ustavnom sudu, član 112.1 Ustava, pri čemu ova odredba utvrđuje da je Ustavni sud konačna vlast u Republici Kosovo za tumačenje Ustava i saglasnosti zakona sa Ustavom, član 113.3.(1), u kojem je utvrđeno da predsednik može podneti pitanja koja se odnose na sukob ustavnih nadležnosti između Skupštine Kosova, predsednika Republike Kosovo i Vlade Kosova i s obzirom na to da ovaj zahtev spada u granice ovog člana, koji se u konkretnom slučaju odnosi na sukob ustavnih nadležnosti između predsednika i Vlade po pitanju prenosa nepokretne imovine Republike Kosovo, pošto predsednik u skladu sa članovima 4.3., 83. i 84. Ustava predstavlja jedinstvo naroda i jer je legitimni predstavnik unutar i van zemlje i garant demokratskog funkcionisanja institucija Republike Kosovo u saglasnosti sa Ustavom i da šef države mora da preduzme potrebne mere za razjašnjenje ove situacije da se nepokretna imovina na zakonit način prenosi na korišćenje opštinama od strane Vlade i da ne ometa druge institucije koje su ovlašćene za ovo pitanje”.

Relevantne ustavne odredbe

Ustav Republike Kosovo

“Član 4. [Oblik vladanja i podela vlasti]

3. Predsednik Republike Kosovo predstavlja jedinstvo naroda. Predsednik Republike Kosovo je legitimni predstavnik unutar i van zemlje, koji garantuje demokratsko funkcionisanje institucija Republike Kosovo, u saglasnosti sa ovim Ustavom.

Član 83. [Položaj predsednika]

Predsednik predstavlja vrhovnu vlast države i jedinstvo građana Republike Kosovo.

Član 84. [Nadležnosti predsednika]

Predsednik Republike Kosovo:

- (1) predstavlja Republiku Kosovo unutar i van zemlje;
- (2) garantuje ustavno funkcionisanje institucija utvrđenih ovim Ustavom;
- (3) raspisuje izbore za Skupštinu Kosova i saziva prvi sastanak iste;
- (4) donosi dekrete u saglasnosti sa ovim Ustavom;
- (5) objavljuje zakone koje je usvojila Skupština Republike Kosovo;
- (6) ima pravo da vrati na ponovno razmatranje usvojene zakone koje smatra štetnim po legitimne interese Republike Kosovo ili jedne ili više zajednica. Pravo vraćanja zakona može iskoristiti samo jednom;
- (7) potpisuje međunarodne sporazume u saglasnosti sa ovim Ustavom;

- (8) predlaže amandmane na ovaj Ustav;
- (9) može pokrenuti određena pitanja pred Ustavnim sudom;
- (10) upravlja spoljnom politikom države;
- (11) prima akreditivna pisma stranih diplomatskih predstavnika u Republici Kosovo;
- (12) vrhovni je komandant Bezbednosnih snaga Kosova;
- (13) upravlja Konsultativnim većem za zajednice;
- (14) određuje mandatara za formiranje Vlade, nakon predloga političke partije ili koalicije koja čini većinu u Skupštini;
- (15) imenuje i razrešava Predsednika Vrhovnog suda Kosova na predlog Sudskog saveta Kosova;
- (16) imenuje i razrešava sudije Republike Kosovo na predlog Sudskog saveta Kosova;
- (17) imenuje i razrešava Državnog tužioca Republike Kosovo na predlog Tužilačkog saveta Kosova;
- (18) imenuje i razrešava tužioce Republike Kosovo na predlog Tužilačkog saveta Kosova;
- (19) imenuje sudije Ustavnog suda na predlog Skupštine;
- (20) imenuje Komandanta Bezbednosnih snaga Kosova, na osnovu preporuke Premijera;
- (21) u saradnji sa Premijerom, imenuje Direktora, zamenika direktora i stalnog inspektora Obaveštajne službe Kosova;
- (22) donosi odluku o proglašavanju vanrednog stanja, u saradnji sa Premijerom;
- (23) može zahtevati sednicu Saveta bezbednosti Kosova i predsedavati istom tokom vanrednog stanja;
- (24) donosi odluku o diplomatskim i konzularnim misijama Republike Kosovo, na osnovu konsultacija sa Premijerom;
- (25) imenuje i razrešava šefove diplomatskih misija Republike Kosovo, na predlog Vlade;
- (26) imenuje Predsednika Centralne izborne komisije;
- (27) imenuje Guvernera Centralne banke Republike Kosovo, koji će služiti i kao Generalni direktor i imenuje ostale članove Saveta banke;
- (28) uručuje medalje, priznanja i nagrade, u saglasnosti sa zakonom;
- (29) daje pomilovanja u skladu sa zakonom;
- (30) najmanje jednom godišnje se obraća Skupštini Kosova u odnosu na svoj rad.

Član 92. [Osnovne odredbe]

[...]

4. Vlada donosi odluke u skladu sa ovim Ustavom i zakonima, predlaže zakone i amandmane zakona na zahtev Skupštine, a može davati mišljenje o zakonima koje nije ona predložila.

[...]

Član 93. [Nadležnosti Vlade]

[...]

(4) donosi odluke o donošenju pravnih ili regulativnih akata za sprovođenje zakona;

[...]"

Zakon br. 04/L-144 o davanju na korišćenje i o razmeni nepokretne imovine opštine

„Član 12 (Pravo opštine na povraćaj dela zemljišta pod upravom Kosovske agencije za privatizaciju)

1. U svrhu javnog interesa, opština može da povrati nepokretnu imovinu, koja obuhvata zemljište bivših preduzeća a koja su na teritoriju Opštine i sada su pod upravom i kojima rukovodi KAP.
2. Opština treba da sačini liste parcele zemljišta, parcele koje su bile pod upravom bivših društvenih preduzeća a koje sada menadžira KAP, a koje opštine traže da povrate za javni interes.
3. Liste imovine koje sastavljaju opštine u skladu sa stavom 2. ovog člana prosleđuju se Vladi Republike Kosova, u svrhu povlačenja iz procesa privatizacije i vraća ih u svojinu opštine u svrhu ispunjenja javnog interesa.
4. Vlada Kosova, u saradnji sa KAP, preduzima zakonske mere za povraćaj takvih parcela u svojini opštine.“

Uredba VRK Br. 23/2013 o određivanju procedura za davanje na korišćenje i razmenu nepokretne imovine opštine

„Član 19 (Pravo na vraćanje imovine kojom upravlja KAP)

1. Po prijemu Liste imovine i na zahtev opštine za povlačenje iz procesa privatizacije i vraćanja istih u vlasništvo opštine u cilju ostvarivanja lokalnog javnog interesa, imovine kojima upravlja KAP, Vlada Republike Kosova preko Odgovornog Ministarstva za lokalnu samoupravu, iste liste i zahteve dostavlja Kosovskoj agenciji za privatizaciju.
2. Kosovska agencija za privatizaciju, na osnovu odgovarajućeg zakona o Kosovskoj agenciji za privatizaciju donosi odluku o:
  - 2.1. Usvajanju zahteva postavljenih od strane lokalnih vlasti, ili
  - 2.2. Odbijanju tih zahteva podnetih od strane opštinskih vlasti, uz navođenje razloga za odbijanje.“

Ocena prihvatljivosti zahteva

45. Da bi odlučio o zahtevu podnosioca, Sud prvo treba da ispita da li su ispunjeni uslovi prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom i dalje precizirani u Zakonu i Poslovniku.
46. U tom smislu, Sud se prvo poziva na član 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava u kojem se i utvrđuje nadležnost Ustavnog suda da odlučuje o pitanjima koja je podneo podnosilac zahteva, odnosno predsednik.

Član 113.

[Jurisdikcija i ovlašćene strane]

2. Skupština Kosova, Predsednik Republike Kosovo, Premijer i Ombudsman su ovlašćeni za podnošenje sledećih pitanja:
  - (1) saglasnost zakona, dekreta Predsednika i Premijera i uredbi Vlade, sa Ustavom;

(2) *saglasnosti Statuta opština sa Ustavom.*

3. *Skupština Kosova, Predsednik Republike Kosovo i Vlada su ovlašćeni da podnose sledeća pitanja:*

(1) *sukob ustavnih nadležnosti između Skupštine Kosova, Predsednika Republike Kosovo i Vlade Kosova;*

(2) *saglasnosti predloženog referenduma sa Ustavom;*

(3) *saglasnosti objavljivanja vanrednog stanja i mera preduzetih tokom istog sa Ustavom;*

(4) *saglasnost predloženih ustavnih amandmana sa obaveznim međunarodnim sporazumima, ratifikovanih ovim Ustavom i razmatranje ustavnosti procedure sprovođenja;*

(5) *ako je Ustav prekršen tokom izbora Skupštine.*

47. Prema Ustavu i sudskoj praksi ovog Suda, autoritet predsednika za upućivanje ustavnih pitanja se mora shvatiti u vezi sa odredbama Ustava koje se odnose na nadležnost Suda utvrđenu članom 113. Ustava, a ustavna odredba propisana stavom (9) člana 84. Ustava, u kojoj se navodi da predsednik može “*pokrenuti ustavna pitanja*” – povezana je sa članom 113. Ustava (vidi slučaj Ustavnog suda KO79/18, podnosilac zahteva: *Predsednik Republike Kosovo*, zahtev za tumačenje člana 139. stav 4. Ustava Republike Kosovo, rešenje o neprihvatljivosti od 3. decembra 2018. godine, stavovi 72, 74, 77, 78 i 82).
48. Stoga, Sud primećuje da gore citirane ustavne odredbe iz člana 113. Ustava predstavljaju jedini osnov po kojem predsednik može da upućuje pitanja Ustavnom sudu.
49. Pre nego što će nastaviti sa daljim razmatranjem prihvatljivosti zahteva podnosioca, Sud prevashodno primećuje da je Vlada putem odluke [br.05/76] od 21. novembra 2018. godine, ukinula sve odluke o povraćaju društvenih imovina KAP-a opštinama Kosova za koje se utvrdilo da postoje ugovori o prodaji ili su pod privremenim merama od strane Specijalne komore Vrhovnog suda o pitanjima koja se odnose na KAP. Sledstveno tome, Sud se neće baviti zahtevom podnosioca zahteva u odnosu na ove odluke jer su iste već ukinute od strane same Vlade.
50. Vrativši se na konkretan slučaj, Sud podseća da je podnosilac zahteva prvobitno zasnovao svoj zahtev na stavu 9. člana 84. [Nadležnosti predsednika] u vezi sa stavom 1. člana 112. [Osnovna načela] Ustava.
51. U tom smislu, Sud primećuje da je nakon dostavljanja razjašnjenja od strane predsednika, isti izjavio da njegov zahtev spada “*i u granice*” člana 113.3. (1) jer se slučaj “*odnosi na sukob ustavnih nadležnosti između predsednika i Vlade*”. Dakle, Sud primećuje da podnosilac zahteva u konkretnom slučaju tvrdi da postoji sukob između ustavnih nadležnosti predsednika i Vlade.

52. U tom kontekstu, Sud primećuje da je predsednik u svojstvu podnosioca zahteva podneo pitanje o sukobu ustavnih nadležnosti između njega i Vlade. Konkretna slučaj se, kako se navodi, *“odnosi na sukob nadležnosti između predsednika i Vlade po pitanju prenosa nepokretne imovine Republike Kosovo”*. Prema istim navodima, podnosilac zahteva u ovom slučaju, odnosno predsednik kao predstavnik *“jedinstva naroda”* i *“legitimni predstavnik unutar i van zemlje, koji garantuje demokratsko funkcionisanje institucija Republike Kosovo”*, *“mora da preduzme potrebne mere kako bi se razjasnila ova situacija da se nepokretna imovina na zakonit način prenosi na korišćenje opštinama od strane Vlade i da ne ometa ostale institucije koje su ovlašćene za ovo pitanje.”*
53. S tim u vezi, predsednik je dostavio Sudu sledeće tri odluke Vlade:
1. Odluku Vlade [nr. 05/55] od 6. jula 2018. godine - o povraćaju društvene imovine pod upravom KAP-a opštini Gnjilane u svrhu ostvarivanja javnog interesa zasnivajući se na član 12. Zakona br. 04/L-144;
  2. Odluku Vlade [br. 10/51] od 12. juna 2018. godine - o odobrenju zahteva opštine Prizren za davanje na korišćenje nepokretne imovine *“bivšeg Saveznog sekretarijata za narodnu odbranu”* na korišćenje opštini Prizren; i
  3. Odluku Vlade [br. 11/55] od 6. jula 2018. godine - o odobrenju zahteva Ministarstva za lokalnu upravu u vezi zahteva opštine Đeneral Janković za davanje na korišćenje nepokretne imovine Republike Kosova, koja se nalazi u katastarskoj zoni Đeneral Janković, registrovane u posedovnom listu br. 000.16-0,00017-1 i 00020-0.
54. Prema tome, pitanje koje je postavljeno pred Sudom jeste to da li je Vlada, time što je donela odluke o prenosu imovine društvenih preduzeća na opštine Kosova, dala određenu državnu imovinu na korišćenje opštinama i prenela vlasništvo nad određenom državnom imovinom na opštine, bila u sukobu ustavnih nadležnosti između predsednika i Vlade.
55. Sud, u tom smislu, podseća na ustavnu odredbu na osnovu koje se može podneti pitanje o sukobu ustavnih nadležnosti između predsednika i Vlade:
- “3. Skupština Kosova, Predsednik Republike Kosovo i Vlada su ovlašćeni da podnose sledeća pitanja:*
- (1) sukob ustavnih nadležnosti između Skupštine Kosova, Predsednika Republike Kosovo i Vlade Kosova;*
- [...]”*
56. U tom smislu, Sud podseća da je prvi slučaj za ocenu sukoba između ustavnih nadležnosti bio slučaj KO131/18, u kojem je podnosilac zahteva bio predsednik koji je tvrdio sukob između njegovih ustavnih nadležnosti i ustavnih nadležnosti Skupštine (vidi slučaj Ustavnog suda KO131/18, podnosilac zahteva: *Predsednik Republike Kosovo*, zahtev za ocenu sukoba između ustavnih nadležnosti predsednika Republike Kosovo i Skupštine Republike Kosovo, kao što je određeno članom 113.3 (1) Ustava, rešenje o neprihvatljivosti od 6. marta 2019. godine).

57. U tom slučaju, Sud je istakao ustavne uslove predviđene Ustavom, zakonske uslove utvrđene Zakonom i pravila Poslovnika – kao odredbe koje se moraju oceniti, od slučaja do slučaja, kako bi se odredilo da li se konkretan slučaj odnosi na sukob ustavnih nadležnosti ili ne (vidi slučaj Ustavnog suda KO131/18, citiran u tekstu iznad, stavovi 92-95).
58. Sud podseća na svoje tumačenje da član 113.3 (1) Ustava sadrži u sebi tri uslova ustavnog nivoa, odnosno neophodnost: (i) da je sukob pokrenut od strane jedne od tri ovlašćene strane; (ii) da je upućeno pitanje o ustavnoj nadležnosti koja je Ustavom određena za jednu od tri ovlašćene strane i (iii) da sukob postoji (vidi slučaj Ustavnog suda KO131/18, citiran u tekstu iznad, stavovi 92-95).
59. Što se tiče uslova (i), Sud primećuje da član 113.3 (1) Ustava ovlašćuje Skupštinu, predsednika i Vladu da upute pitanje o sukobu između njihovih ustavnih nadležnosti. Ovo ovlašćenje je uzajamno i svaka od ovih ovlašćenih strana može da uputi pitanje sukoba nadležnosti za jednu ili drugu stranu, ne isključujući ni mogućnost pokretanja sukoba prema dvema stranama istovremeno. U konkretnom slučaju, ovaj ustavni zahtev je ispunjen iz razloga što je zahtev podneo predsednik u odnosu na Vladu, kao jednu od tri moguće strane koje su ovlašćene za upućivanje pitanja o sukobu između njihovih odnosnih ustavnih nadležnosti.
60. Što se tiče uslova (ii), Sud primećuje da član 113.3 (1) Ustava određuje da se sukob može pokrenuti samo o ustavnoj nadležnosti koja je Ustavom određena za jednu od tri ovlašćene strane. Iako Ustav ostavlja otvorenim predmet sukoba ustavnih nadležnosti, on čini jedno važno ograničenje u vezi s tim da pretpostavljeni sukob ustavne nadležnosti mora obavezno da potiče iz ustavnih nadležnosti koje su Ustavom utvrđene za predsednika, Skupštinu, odnosno Vladu.
61. U konkretnom slučaju, Sud primećuje da se podnosilac zahteva, kao prvo, poziva na svoju ulogu utvrđenu stavom 3. člana 4. [Oblik vladanja i podela vlasti] Ustava, prema kojem: *“Predsednik Republike Kosovo predstavlja jedinstvo naroda. Predsednik Republike Kosovo je legitimni predstavnik unutar i van zemlje, koji garantuje demokratsko funkcionisanje institucija Republike Kosovo, u saglasnosti sa ovim Ustavom.”*
62. Kao drugo, podnosilac zahteva se poziva na svoju ulogu utvrđenu članom 83. [Položaj predsednika] Ustava, prema kojem: *“Predsednik predstavlja vrhovnu vlast države i jedinstvo građana Republike Kosovo.”*
63. Kao treće, on se poziva na svoje ustavne nadležnosti utvrđene članom 84. [Nadležnosti predsednika] Ustava. Što se tiče ovog poslednjeg, Sud primećuje da podnosilac ne navodi nijedan poseban ustavni stav člana 84. Ustava, već se poziva na ceo član 84. koji utvrđuje nadležnosti predsednika i sadrži ukupno 30 stavova, odnosno 30 nabrojanih nadležnosti predsednika.
64. S tim u vezi, Sud primećuje da je uloga predsednika utvrđena u stavu 3. člana 4. Ustava i članu 83. Ustava povezana sa vršenjem njegovih nadležnosti utvrđenih u članu 84. Ustava.

65. S tim u vezi, Sud primećuje da nijedna od nadležnosti nabrojanih u članu 84. Ustava ne daje predsedniku nadležnost da preduzme bilo kakvu radnju u vezi sa pitanjima koja predsednik pokreće pred Sudom.
66. Pored toga, Sud se poziva na stav 6 člana 84. Ustava koji izričito propisuje da predsednik *“ima pravo da vrati na ponovno razmatranje usvojene zakone koje smatra štetnim po legitimne interese Republike Kosovo ili jedne ili više zajednica”*.
67. Sud primećuje da Ustav ne daje takvu nadležnost predsedniku u odnosu na odluke koje donosi Vlada na osnovu zakona ili u vezi sa primenom zakona.
68. Što se tiče ovlašćenja podnosioca zahteva, odnosno predsednika Republike Kosovo da osporava akte Vlade, Sud se poziva na član 113.2. (1) prema kojem: *“Skupština Kosova, Predsednik Republike Kosovo [podnosilac zahteva], Premijer i Ombudsman su ovlašćeni za podnošenje [pred Sudom] sledećih pitanja: (1) saglasnost zakona, dekreta Predsednika i Premijera i uredbi Vlade, sa Ustavom.*
69. S tim u vezi, Sud primećuje da je Ustav predvideo konkretne odredbe na osnovu kojih gore pomenute ovlašćene strane, uključujući i predsednika, mogu osporiti ustavnost akata Vlade i koje su predviđene članom 113.2. (1) Ustava. Da bi to uradili, ovlašćene strane su obavezne da se na specifičan način pozovu na relevantne ustavne odredbe na osnovu kojih mogu osporavati pred Sudom akte Vlade, takođe i da obrazlože svoje navode na osnovu relevantnih odredbi Zakona i Poslovnika o radu koji dalje konkretizuju član 113.2. (1) Ustava (u tom pogledu vidi, članove 29. i 30. Zakona i pravilo 67. Poslovnika o radu). U konkretnom slučaju, podnosilac zahteva nije to uradio nego je zahtevao da se njegov zahtev razmatra na osnovu člana 113.2. (1) Ustava, navodeći da postoji sukob između njegovih i Vladinih ustavnih nadležnosti.
70. Međutim, u tom pogledu, Sud ističe da kada određena stranka pokrene pitanje sukoba nadležnosti između predsednika, Skupštine i Vlade, po članu 113.3 (1) Ustava kao što je slučaj sa sadašnjim zahtevom podnetog od strane predsednika Republike Kosovo, kao podnosioca zahteva, dužnost ovog poslednjeg je da argumentuje da je pitanje koje pokreće pred Sudom povezano sa njegovim ustavnim nadležnostima i zatim da, takođe, obrazloži njegove navode o sukobu između ustavnih nadležnosti.
71. Uzimajući u obzir ono što je gore navedeno, Sud smatra da činjenice koje je predočio podnosilac zahteva ni na koji način ne obrazlažu da su pitanja koja pokreće u vezi sa nadležnostima Vlade za prenošenje imovine društvenih preduzeća u vlasništvo ili na korišćenje, povezana sa ustavnim nadležnostima predsednika. Ovo dovodi do zaključka da drugi ustavni uslov predviđen članom 113.3 (1) Ustava, koji propisuje da se sukob može pokrenuti samo za jednu ustavnu nadležnost određenu Ustavom za jednu od tri ovlašćene strane – nije ispunjen u konkretnom slučaju.
72. Posledično, uzimajući u obzir da je Sud upravo utvrdio da pitanja koja pokreće podnosilac zahteva nisu povezana sa njegovim nadležnostima utvrđenim

Ustavom, Sud smatra da nije potrebno da oceni uslov (iii) prihvatljivosti zahteva, odnosno da li postoji "sukob" nadležnosti između predsednika i Vlade.

73. Stoga, u zaključku, Sud primećuje da podnosilac zahteva, iako je ovlašćena strana za upućivanje pitanja sukoba ustavnih nadležnosti između njega i Vlade, nije dokazao da je upućeno pitanje povezano sa njegovim nadležnostima predviđenim Ustavom.
74. Prema tome, podnosilac zahteva nije tačno precizirao na koji način je donošenje odluka Vlade o prenosu imovine društvenih preduzeća ili državne imovine na opštine "povezano sa sukobom ustavnih nadležnosti između predsednika i Skupštine".
75. Takođe, Sud primećuje da je podnosilac podneo svoj zahtev u obliku pitanja, a radi razjašnjenja ustavnih odredaba da se nepokretna imovina Republike Kosovo prenosi na korišćenje opštinama u skladu sa važećim zakonodavstvom od strane Vlade i u odsustvu podnošenja relevantnih argumenata i dokaza o tome u čemu se sastoji sukob ustavnih nadležnosti između njega i Vlade. Pored toga, Sud primećuje da ni nakon zahteva Suda za dostavljanje razjašnjenja, podnosilac zahteva nije ukazao ili izložio to kako bi njegove ustavne nadležnosti mogle biti ugrožene.
76. Stoga, Sud utvrđuje da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepio svoj zahtev u skladu sa uslovima predviđenim članom 113.3 (1) Ustava, članovima 31. i 32. Zakona i pravilom 68 Poslovnika i samim tim zahtev podnosioca je neprihvatljiv.
77. Sud, međutim, na kraju naglašava da prethodno izvedeni zaključci ni na koji način ne prejudiciraju jesu li ili nisu odluke Vlade koje je naveo podnosilac zahteva u saglasnosti sa Ustavom ili da li imaju zakonski osnov ili ne.

Zaključci

78. Zahtev predsednika Republike Kosovo za navodni sukob ustavnih nadležnosti između njega i Vlade Republike Kosovo proglašava se neprihvatljivim za razmatranje u meritumu iz razloga koji su izloženi u ovom rešenju o neprihvatljivosti.
79. Sud utvrđuje da podnosilac zahteva, iako je ovlašćena strana da pokreće pitanja sukoba ustavnih nadležnosti između njega i Vlade, nije dokazao da je pokrenuto pitanje povezano sa njegovim ustavnim nadležnostima predviđenih Ustavom.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113. stav 3. (1) Ustava, članovima 31. i 32. Zakona i pravilima 59. (b) i 68. Poslovnika o radu, dana 13. Juna 2019. godine, jednoglasno:

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA UTVRDI da podnosilac zahteva nije dokazao da je pokrenuto pitanje povezano sa njegovim ustavnim nadležnostima predviđenih Ustavom;
- III. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- IV. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- V. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Bajram Ljatić

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi